

Tadeusz Grabarczyk

Odry, gm. Czersk, woj. bydgoskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 21, 126

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Bohnsacka, mały imacz, liczne groty, jeden wyciśnięty faliście zdobiony wytrąconym ornamentem /grób 66/, szydła, noże, igły, zapinka miseczkowata ze schodkowym ażurowym na pochewce /grób 45/, zapinki typu M oraz szpila żelazna z otworem na głowce.

Z fazy R₁ pochodzą dwie zapinki brązowe, mała trąbkowata i typu A 66, umbo typu S wg Jaħna i wąski imacz z kolistymi płytkami do nitów. Najwięcej pochówków pochodzi z fazy R₂. Do najciekawszych zabytków należy szklany puchar typu E 185 /grób 52/, dwa importowane prowincjonalnorzymskie miecze - groby 52 i 45b/, jeden z inkrustowanym brązem przedstawieniem Marsa, liczne groty, umbo wyłącznie typu 7a, imacze z wachlarzowatymi płytkami do nitów, noże, krzesiwa, ostrogi. Na uwagę zasługuje mały trowit z zadziornymi i ostro zakończonym, lekko odgiętym "wąsem" odchodzącym od zakończenia tuleji /grób 45b/. Stosunkowo niewiele jest zapinek, jedynie dwa egzemplarze - żelazna zapinka o esowatym kabiaku z tulejkami nałożonymi na sprężynkę /grób 67/ i żelazna zapinka 8 serii V grupy Almgrena /grób 45b/. Dość liczne są żelazne sprzączki półkoliste. W grobie 45b znaleziono dwie żelazne sprzączki z rozwidlanym kołcem, w tym jedną ze śladami inkrustacji srebrem.

Materiały z badań złożono w PMA.

Badania będą kontynuowane.

CURY, gm. Czersk
wój. Bydgoskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Tadeusz Grabarczyk. Finansował Uniwersytet Łódzki i UMK w Bydgoszczy. Dwudziesty drugi sezon badań. Cmentarzysko płaskie i kurhanowe Kultury wólbarackiej.

Przebadano obszar 150 m² odkrywając zaledwie 3 groby szkieletowe /nr 546-546/. Badania prowadzono w południowej i południowo-wschodniej części cmentarzyska.

Jeden tylko pochówek zawierał wyposażenie pozwalające datować go na okres późnorzymski.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UM oraz w Biurze Badań i Dokumentacji Żytków w Bydgoszczy.

Badania będą kontynuowane.

O. LONKI
w j. wrocławskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

F. WŁOHO, gm. Czarniejewo
w j. poznańskie
Stanowisko 16

Muzeum Początków Państwa Polskiego
w Gnieźnie

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski. Finansowało Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie. Trzeci sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich, ślady osadnictwa neolitycznego, osada wczesno- i późnośredniowieczna.

Złożono wykopy o powierzchni 175 m², długości 50 m, a szerokości 2,5 - 5 m, przecinając wzdłuż osi W - E północny skraj osady.

Odkryto dwie dalsze podziemianki, usytuowane na osi W - E, których konstrukcje wspierały się na słupach, a ściany były uszczelnione gliną. W podziemiance nr 5 odkryto pod warstwą rumowiska zniszczone palenisko gliniane, która tworzyła glina częściowo w postaci zwartej płyty z fragmentem "cegielek" kształtu owalnego lub kolistego. Prócz tego odkryto 17 palenisk i jedną jamę?/ z polepą oraz pozostałości zniszczonych obiektów z epoki neolitu.